

«Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ»

Το παρακάτω κείμενο εκφωνήθηκε από τον κ. Αγγέλη στο μνημόσυνο που έγινε στο χωριό μας στη μνήμη του ανχωριανού μας Πρωθυπουργού Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑ στις 28 Ιουλίου 1987, μπροστά στη προτομή του Ν. Πλαστήρα στην πλατεία του χωριού μας.

Τιμή και δόξα και παναγιώ-
νία η μνήμη του Νικ. Πλαστή-
ρα, του ΜΑΤΡΟΥ ΚΑΒΑ-
ΛΑΡΗ, του Αξίου της Ελ-
ληνικής Πατρίδας.

Αλλά η τιμή και η δόξα α-
νήκει και στο χωριό Μορφο-
δούνι με τους υπερόχους κα-
τόικους του, γιατί ο Πλαστή-
ρας εδώ σ' αυτό το χωριό έ-
χει ριζωμένη τη φύση του.

Οσοδήποτε σφός κι είναι
κανένας, δε θα μπορέσει να
βρει κατάλληλα λόγια για να
καλύψει το γεγονός ενός
του Νικ. Πλαστήρα.

Σαν σήμερα μπροστά από
τριάντα τέσσερα χρόνια υπέ-
κυψε στη σκληρή ανθρώπινη
μοίρα, όπως όλοι οι αδώναιοι
θηνοί. Και μέσα στα 34 χρό-
νια που μας έλειψε, όλοι ε-
μείς οι ταπεινοί προσκυνητές
που βοσκομαίστε σήμερα εδώ
και τόσοι άλλοι αμέτρητοι
σπαύουμε με σεβασμό και ευ-
γνωμοσύνη το κατόν μας για
να τιμήσουμε και να μνημο-
γήσουμε όπως ταυιάζει σε
ένα διακεκριμένο τέκνο της
Ελληνικής Πατρίδας.

Υπήρξε στη ζωή του ένας
ακούρατος πολεμαρχός σε
όλους τους πολέμους που έδω-
σε η δοξαμένη πατρίδα μας
για την απελευθέρωση των
σκληρωμένων αδερφών μας.
Και σ' όλους αυτούς τους πο-
λέμους θαλάμβανε. Ήταν
πρώτος ανάμεσα στους πρώ-
τους στους Βαλκανικούς πο-
λέμους και ιδιαίτερα στη φο-
νική μάχη του Λαζανιά, όπου
τα λόγια τους σκοτώνονταν το
ένα κοντά στο άλλο, για να α-
νέβει τελικά μπροστά της και
καβαλάρης και να στήσει τη
σημαία της νίκης και του θρι-
άμβου. Και τα γαλόνια του τα
έπαιρνε πάντοτε επί ανδραγα-
θία.

Αλλά και αργότερα με τον
Ευρωπαϊκό πόλεμο, παρά τα
πολλά τραύματα από θανά-
σματα οδύας δεν εγκατέλει-
ψε τη μονάδα του. Το δε Μάη
του 1918 πρώτος ανέβηκε
στο ορεινό συγκρότημα του
ΣΚΡΑ που οι αντίπαλοι με
την ισχυρή οχύρωσή του από
εφτά βουνά, το θεωρούσαν α-
πόρητο. Ήταν πράγματι έ-
να θαύμα, αφού και οι ίδιοι
οι σύμμαχοι θεωρούσαν το
ΣΚΡΑ Γαλλικό Βερντέν. Και
εδώ ακριβώς θα πρέπει να
τονιστεί ότι ο Πλαστήρας στη
συνείδηση των Ελλήνων και
συμμάχων αξιωματικών πήρε
τη θέση του ημίθεου και συγ-
χρόνος προήχθη στο βαθμό

του Αντιστήλη «για διακεκρι-
μένες πράξεις επί του πεδίου
της μάχης».

Συμμετείχε στην επιστρα-
τεία της Ουκρανίας στα 1919
επιτελής πλέον του ηρωϊ-
κού 5)42 των προλάδων, ό-
που και εκεί ανηγάθησε και
προήχθη στο βαθμό του Συν-
ταγματάρχη στα 36 χρόνια
του και ήταν ο νεότερος Συν-
ταγματάρχης του Ελληνικού στρατού.

Από την ημέρα όμως 20)6)
1919 που ο ηρωϊκός Πλαστή-
ρας με τους αγαστημένους του
πολιτάδες, αποβιβάστηκαν στη
Μ. Ασία, ξεπέρασε τα όρια
του θρύλου και επέβη πήρε
την προσωνυμία ο ΜΑΤΡΟΣ
ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ.

Καθημερινά προχωρούσε,
μάχονταν και κέρδιζε τις νί-
κες.

Στις 20)2) 1920 δίνει μιά
μάχη σκληρή στο Μπέλεν-
Νταγ και στη θέση Μπιν-
Τεπέδες που οι Τούρκοι τη
θεωρούσαν απόρητη, αλλά
και τότε δεν περιέμεναν την
αστραπή Πλαστήρα με τους
πολιτάδες του από το Σινιρλί
50 χιλ.) τρε μακρυνά να φτά-
σει τα ξεμερώματα μπροστά
τους. Και έπειτα από ολιγόω-
ρη μάχη ο εχθρός τράπηκε σε
άτακτη φυγή.

Επίσης στις 9 Ιουνίου του
εξέ, ο Πλαστήρας με τους
σταυρατούς πολιτάδες του ξε-
κίνησαν από 40 χιλ.) τρε μα-
κρυνά και τα ξεμερώματα έ-
φτασαν στο Κολ - Ντερέ, ο-
χυρωμένοι και απόρροιοι κατά
τους τούρκους, οι οποίοι ξε-
φνιασμένοι από το Σείταν Α-
σκέρ, γιατί τους περίμεναν
την επόμενη, δεν άντεξαν στην
πρώτη επίθεση και τράπηκαν
σε άτακτη φυγή.

Πίσω όμως από το ορεινό
αυτό συγκρότημα βρισκόταν
συμπωματικά και ο ίδιος
Μουσταφά Κεμάλ, ο οποίος
έκανε αυτοστηρότατες παρα-
τηρήσεις στους αξιωματικούς
οι οποίοι απάντησαν. «Το Σεί-
τάν Ασκέρ, Τουρκ ορντουσούν
κουρκουσούν». Δηλαδή ο Στρα-
τός του διαβόλου είναι ο τρό-
μος του Τουρκικού στρατού.
Οπότε ο Κεμάλ απάντησε, «α
έβες Καρά Σουβαζίν», δηλ.
α ναι είναι ο Μαύρος Καβα-
λάρης.

Αλλά και σε άλλη σοβαρή
φάση του πολέμου που παίζον-
ταν η τύχη όχι μόνο του Α.
Σ. Στρατού με ανακατά του,
αλλά θα κινδύνευε όλη η Στρα-
τιά και έτσι θα ανοίγονταν εύ-
κολα για τους Τούρκους ο
δρόμος προς τη Σμύρνη.

Γι' αυτό μπροστά στον τε-
ράστιο κίνδυνο και έπειτα α-
πό Συμβούλιο των Αξιωμα-
τικών, ο Πλαστήρας ανέλαβε
προσωπικά να εκπληρώσει ένα
πολύ τολμηρό σχέδιο. Και
πράγματι το πρωί της 28ης
Μάρτη του 1921, πήρε μαζί
του το μυσό Σύνταγμα του
(Συνέχεια στη σελ. 2)

Ένας καημός...

Μετά από ώριμη και υπεύ-
θυνη σκέψη κάθισα να γράψω
μερικά πράγματα που αφο-
ρούν την εξέλιξη και πορεία
της εφημερίδας μας.

Πρώτα απ' όλα μερικά δια-
τυπώσεις από τη μέχρι τώρα
πορεία.

Ενώ ξεκινήσαμε όλοι με με-
γάλο ενθουσιασμό και κέφι
φθάσαμε στο σημείο να υπά-
χουν ελάχιστα άτομα, που
διατηρήσαμε αυτά τα στοιχεία
που χρειάζεται μια εφημερί-
δα κι ένας σκοπός γενικότε-
ρα.

Υπάρχουν δηλαδή 4 - 5
άτομα, μόνιμοι ανταποκριτές
κι αυτά 2 άτομα απ' την Α-
θήνα, 2 από το Βόλο, ένας
απ' το χωριό. Εκείνο που πρέ-
πει να αναφερθεί είναι η α-
διαφορία από τους συγχα-
ριανούς της Καρδίτσας, για-
τί; Μήπως υπάρχουν λόγοι;
Δεν πιστεύω. Για μένα η ε-
ξήγηση είναι η εξής: Α-
δ ι α φ ο ρ ί α.

Αδιαφορία όμως προς τί;
Στο χωριό μας; Αυτό που
μας έκανε αυτό που είμαστε,
αυτό που μας ανάθρεψε και
μας έκανε ανθρώπους κοινω-
νικούς και υπεύθυνους;

Δεν μπορεί ο κάθε χωρια-
νός, έστω αυτός που έχει δυ-
νατότητες να αφιερώσει δύο
ώρες το τρίμηνο για την εφη-
μερίδα του χωριού του; Δεν
έχει ανάγκη να γράφουμε ά-
ρθρα και κατεβατά ολόκληρα.
Ο Σταύρος ο Κατοίκος επί-
πραδεύματι τί ικανότητες έ-
χει; Απόφοιτος δημοτικού εί-
ναι κι όμως με τα απλά και ό-
μορφα κείμενά του μεταφέρει
σ' όλους τους χωριανούς με-
σω της εφημερίδας μας τόσο
και τόσο.

Ας αναλογιστούμε λίγο τις
ευθύνες μας και ας αφήσουμε
το πατροπαράδοτο «δε βαριέ-
σαι θα γράφει κάποιος άλ-
λος». Ποιός; Ο κάποιος άλ-
λος για έναν άλλο είσαι εσύ
ο ίδιος.

Θέλω λίγο να μεταβιβάσω
και την αγωνία τη δική μας

των δυο - τριών ατόμων που
ασχολούμαστε με την εφημε-
ρίδα. Το κουράγιο από πού
θα το αντλήσουμε; Άλλο να
παρακαλάς τον άλλο να στεί-
λει κάποιο κείμενο κι άλλο να
έχεις τόσες πολλές επιστολές
από χωριανούς και να παίρ-
νεις δύναμη από το ενδιαφέ-
ρον όλων των χωριανών.

Είναι κρίμα να εξαντληθεί
κι από μας αυτό το στοιχείο,
μετά θα οδηγηθεί η εφημερί-
δα σε κατήφορο.

Ένα δεύτερο στοιχείο που
θέλω να τονίσω είναι το δια-
δικαστικό της έκδοσης της
«Βουνεσιωτικής Φωνής». Θα
παρακαλούσα για τους χωρια-
νούς που κατοικούν στην Α-
θήνα, και ειδικότερα για κά-
ποιους που έχουν ελεύθερο
χρόνο τουλάχιστον τις ώρες
λειτούργει των τυπογραφεί-
ων, αυτοί βέβαια είναι κάποιοι
συνταξιούχοι ή φοιτητές
αν είναι δυνατόν, να συνε-
ργαστούν λοιπόν μαζί μας, και
όλοι μαζί να προσφέρουμε
στην πιο άνετη, και υπεύθυνη
εκτύπωση της εφημερίδας. Η
βοήθειά τους είναι αναγκαία
τουλάχιστον για δυο - τρεις
μέρες που εκτυπώνεται η ε-
φημερίδα και άλλη μια μέρα
που γίνεται η ταχυδρομική
της.

Τέλος για να μη σας κου-
ράσω και γίνεται η επιστο-
λή πληρική και απαιτητική
θέλω να ευχαριστήσω εκ με-
ρους της εφημερίδας επώνυ-
μα, γιατί τους αξίζει τους:
Σταύρο Κατοίκο, Ηλία Να-
σιάκο, Αποστόλη Κατοίκο,
Θωμά Χ. Νάνο, Βασιλού-
λη Γιώργο, Σανιά Γιώργο,
Βάγια Τσούλα για το αμείω-
το ενδιαφέρον τους και τη μό-
νη ανταπόκρισή τους.

Ελπίζω να μη χρειαστεί να
επανεέλθουμε σε άλλο φύλλο
για τον καημό αυτό...

Με σεβασμό
ΓΙΩΡΓΟΣ Σ.
ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ

«ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΕΣ»

Κουβαρδάδες και φιλόξενοι

Είναι αλήθεια ότι το χωριό
μας φημίζεται από τα παλιά
χρόνια για το φιλόξενο, τη
φιλοξενία, το κουβαρδάκι, το
φιλότιμο κ.τ.λ. Όλα αυτά
διέκριναν και διακρίνουν τους
χωριανούς μας και έχει ο
κάθε επισκέπτης στο χωριό
μας, να το λέει.

Αλλά αυτό νομίζω ότι υπήρ-
χε πιο έντονο στις παλαιότε-
ρες γενιές ότι δεν υπάρ-
χει τώρα, βεβαίως και υπάρ-
χει, αλλά κατά τη γνώμη μου
τείνει να μειωθεί αυτό το κα-
λό όνομα των Βουνεσιωτών
διότι πολλοί νέοι αποφεύγουν
την επαφή με τους χωρια-
νούς και θα το ξεκαθαρίσω
αυτό πιο κάτω.

Έχουμε ένα σύλλογο ο ο-
ποίος έχει σκοπό να ενώνει
τους χωριανούς και όχι να
τους δημιουργεί έχθρες. Ο
Σύλλογος αυτός ιδρύθηκε ε-
δώ και 8 - 10 χρόνια από
την πρωτοβουλία των αείμνη-
στων συγχωριανών μας Μάρ-
κου Τσούλα, Ηλία Γιαννάκου
και ορισμένων ακόμα συγχωρια-
νών μας.

Ξεκίνησε τότε από το μηδέν
έκανε το πρώτο πανηγύρι στο
χωριό μας το οποίο καθιερώ-
θηκε και γίνεται κάθε χρόνο
με επιτυχία. Έρχονται στο

χωριό μας κοινωτικά αποχω-
ρητήρια τα οποία κατέστρε-
ψαν και καταστρέφουν οι ί-
διοι οι χωριανοί μας, όχι βέ-
βαια όλοι. Πάντως αυτό είναι
λυπηρό, να γίνεται κάτι στο
χωριό, με την συνδρομή των
χωριανών βέβαια, και να το
καταστρέφουν οι ίδιοι οι χω-
ριανοί. Στην συνέχεια, ο σύλ-
λογος πρόσφερε ένα σεβαστό
ποσό για την δημιουργία πνευ-
ματικού κέντρου στο χωριό
μας, καθώς επίσης και διάφο-
ρες μικροπροσφορές σε πα-
θείσες οικογένειες.

Αυτά όμως αγαπητοί χω-
ριανοί, τα συγκεντρώνει με
πολύ κόπο ο σύλλογός μας, α-
πό συνδρομές και ενισχύσεις
ο ρ ι σ μ έ ν ω ν χωριανών
αλλά και φίλων που αγαπούν
το χωριό μας. Λέω ορισμέ-
νους χωριανούς γιατί ο σύλ-
λογος της Αθήνας είχε γρά-
ψει γύρω στα 350 μέλη, από

αυτά όμως είναι εντάξει οι
κοινωνικά απέναντι στο σύλλο-
γο γύρω στα 100 άτομα.

Υπάρχουν όμως σίγουρα πε-
ρισσότεροι και αυτό φαίνε-
ται στο χορό π.χ. που μα-
ζεύονται πάνω από 500 άτο-
μα, καλά κάνουν και πάνε στο
γλέντι, αλλά καλό θα είναι να
είμαστε πάντα κοντά στο σπύ-
λογο, διότι ότι κάνει ο σπύ-
λογος το απολαμβάνουμε πάλι
εμείς οι ίδιοι οι χωριανοί, π.
χ. εκδρομές, πολιτιστικές εκ-
δηλώσεις κ.λ.π.

Ήθελα να αναφερθώ λιγά-
κι στις φρενέτες εκδηλώσεις
του Αυγούστου στο χωριό,
πραγματικά φέτος το Βουνε-
σιωτικό πανηγύρι ήταν πολύ
φτωχό μάλλον το φτωχότερο
απ' όλα τα γύρω χωριά. Αυ-
τό βέβαια συνέβη φέτος διό-
τι δεν είχε ο σύλλογος καμία
βοήθεια χρηματική από το
υπουργείο όπως άλλες χρονιές,
γι' αυτό ο σύλλογος με τις λί-
γες δυνάμεις που διέθετε και
με την προσφορά ορισμένων
ερασιτεχνών μουσικών από το
χωριό μας, παρουσίασε έστω
και αυτό το λίγο, φτωχό πρό-
γραμμα σε συνεργασία με την
κοινότητα και με την μικρή
συνεισφορά των χωριανών
που κάθισαν στην πλατεία.

Όπως ξέρετε όλοι, τα κα-
θίσματα και τα τραπέζια για
την πλατεία τα νοίκιασε ο σύλ-
λογος και για να βγουν αυτά
τα έξοδα ζήτησαν από τους
χωριανούς να πληρώσουν την
κάθε καρέκλα 150 δραχμές.

Οι πιο πολλοί τα έδωσαν και
με το παραπάνω, αλλά βρέθη-
καν άτομα που αρνήθηκαν να
δώσουν το μικρό αυτό ποσό
που αν πήγαιναν κάπου άλ-
λού να παρακολούθησαν κά-
ποιο πρόγραμμα, θα τα δίναν
δεκαπλάσια χωρίς καμιά αν-
τίρρηση, για αυτό αναφέρου-
με στην αρχή για το κουβαρ-
δάκι των Βουνεσιωτών.

Ας ελπίσουμε, ότι στα επό-
μενα χρόνια δεν θα υπάρξουν
κρούσματα τέτοια που να υ-
ποβαθμίζουν το όνομα των
Βουνεσιωτών. Ας πλαισιώσου-
με όλοι μας το σύλλογο και ό-
λα θα πάνε καλά.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΣΤΑΤΡΟΣ

Βύρνησερ πολιών Βουνεσιωτών

Γιαννάκης Κατοίκος

Ο Γιαννάκης Κατοίκος ή-
ταν ο παρακάπουσ μας ο ο-
ποίος όπως μας λένε οι μεγα-
λύτεροι, ήταν ένας πολύ έξυ-
πνος και κωμικός άνθρωπος.
Ζούσε στο χωριό μας στα
χρόνια της τουρκοκρατίας. Μέ-
σα απ' την σκληριά των Τούρ-
κων, στη φτώχεια και την μι-
ζέρια που έδερε τότε το λαό
μας, δημιουργούσε διάφορα
έξυπνα κόλπα για να μπορεί
να τα βγάλει πέρα, διότι είχε
οικογένεια να μεγαλώσει, παι-
διά κ.τ.λ. Θα αναφερθώ σε
κανά δυο από τις έξυπνες αυ-
τές ιστοριούλες.

Ήταν ο Γ. Κατοίκος τότε
για αρκετό διάστημα Πιστι-

κός του Δεσπότη της περιο-
χής μας. Τον βοηθούσε στο
σπίτι του, στα κτήματα, στα
ζώα κ.τ.λ. Μια μέρα του α-
νέθεσε ο Δεσπότης να λιώσει
το φρέσκο βούτηρο για να το
τοποθετήσουν στα δοχεία. Έ-
βαλε ο Κατοίκος το βούτυρο
στο καζάνι και άρχισε να το
ανακατεύει, αφού έλιωσε κα-
λά πάνω από αρκετή φωτιά,
περίμενε το Δεσπότη να πάει
κοντά του για να κάνει το
κόλπο που σκέφτηκε. Σε λί-
γο, να, και ο Δεσπότης. Πή-
γε κοντά στα καζάνι και κοίτα
ξε το βιός του. Τότε ο Κατοί-
κος έβαλε αμέσως το σχέδιό

(Συνέχεια στη σελ. 2)

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ύστερα από μακρόχρονες
και πολυήμερες προσπάθειες
το Πνευματικό Κέντρο Μορ-
φοδουνίου είναι πια πραγματι-
κότητα. Όπου νάναι θα γί-
νουν τα εγκαίνια, αφού ολό-
κληρωθούν κάποιες συμπλη-
ρωματικές εργασίες που απο-
μένουν και αφού εξασφαλιστεί
ένας στοιχειώδης εξοπλισμός
που είναι απαραίτητος (κα-
θίσματα κ.λ.π.). Αξίζουν πολ-
λοί έπαινοι σε κείνους που εί-

χαν την ιδέα και σε όσους
δούλεψαν και κοπίασαν για
να γίνει η ιδέα αυτή πράξη.
Τμήματός επίνους αξίζει α-
κόμα σε όλους εκείνους τους
χωριανούς που πρόσφεραν κα-
τά καιρούς από το υστέρημα
τους για να στηθεί και να
προχωρήσει αυτό το έργο.
Και ήταν πιστεύω οι περισ-
σότεροι. Γι' αυτό μπορούμε α-
νεπιφύλακτα να λέμε ότι εί-
(Συνέχεια στη σελ. 3)

Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

και τους μισούς έφριππους τσο-
λιάδες και σκαρφαλώνοντας
σαν κατσίκια από απροπέλα-
στες χαράδρες, χιονισμένες
κορυφές και δασώδεις αδια-
πέραστους χώρους στην ψη-
λότερη κορυφή του Χασάν
Ντεντέ - Τεπέ βρέθηκε στα
μετόπισθεν του εχθρού.

Ο Πλαστήρας δεν έχασε
καιρό έκανε επίθεση με όλα
τα όπλα και κέρδισε μια έν-
δοξη νίκη καταστρέφοντας τα
φίλοδοξα και επικίνδυνα σχέ-
δια του Κεμάλ.

Αλλά και αργότερα ο Κε-
μάλ θέλησε να εφαρμόσει το
ίδιο σχέδιο, αφού οι πόλεις έ-
πεφταν η μια μετά την άλλη,
όπως η Προύσα, η Κιουταχία,
το Εσκί - Σεχίρ, το Αφιόν,
Καραχισάρ και άλλες αξιόλο-
γες, σε πολλές από τις οποίες
μπήκε πρώτος ο Μαύρος Κα-
βαλάρης.

Στο ορεινό συγκρότημα του
Τουλού - Μπουνάρ θέλησε να
εφαρμόσει τον τομήνιό του ε-
π' αλγύμ και εφόσον τον πετύχει
θα κατήγαγε περφηρή νί-
κη.

Όμως ο Πλαστήρας και ε-
πειδή δεν άφησε περιθώρια και
ανατράπηκε τα μεγάλα σχέ-
δια του Κεμάλ. Ο δε δημοσιο-
γράφος Μισαηλίδης που πα-
ρακολουθούσε τον Πλαστήρα
σε όλη την εκστρατεία, γράφει
σε ένα σημείο. «Το βουνό έ-
πεσε. Ο Δράκος εγονάτισε τα-
πεινωμένος κι απώθησε τον
πέρσες τσιταλάου του πα-
ρακλιού, ο Μαύρος Καβαλά-
ρης...».

Επαικολούθησε η μάχη του
Σαγγάριου και ο Πλαστήρας
βγήκε νικητής.

Οι σκληρότερες όμως μάχες
έγιναν στο ορεινό συγκρότη-
μα του Καλαί - Γκρότο, όπου
οι ηρωικοί τσολιάδες για να
αποδώσουν τη σκληρότητα της
μάχης αυτής και να αποκορυ-
φώσουν την πολεμική αυθεν-
τία του Μαύρου Καβαλάρη,

τον χαρακτήρισαν με τα ανε-
πανάληπτα λόγια που ροδύνα-
ζον με διδύματα. «Σε κείο
το Καλαί - Γκρότο, κι όμ κι
αυτός ο Πλαστήρας κόντηρη
να πει πιστούτη πηδιά». Και

αυτός ο Πλαστήρας ο ξεχω-
ριστός, ο μοναδικός, ο διακε-
κριμένος που είχε το θείο χά-
ρισμα μέσα του να μαγνητίζει
και να κερδίζει.

Γι αυτό και ο θρύλος του
Μαύρου Καβαλάρη ξεπλώθη-
κε και κάλυψε όλη τη Στρα-
τιά. Κι αυτός ήταν ο Νίκος
ο Πλαστήρας ο συγχωριανός
σας ο δικός μας, όλων των Ελ-
λήνων, με τους ηρωικούς τσο-
λιάδες, του 5)42 (Συν)τος.

Όταν όμως ο Κεμάλ εξα-
πέλυνε τη μεγάλη του επίθε-
ση στις 13 Αυγούστου του
1922 με 12 Μεραρχίες πάνω
σε δυο Ελληνικές, την Πρώτη
που την αποτελούσαν Θεσσα-
λοί, μαχητικοί και ηρωικοί,
γι αυτό και απολήθηκε «Σι-
δηρά Μεραρχία» και της IV
οι πέντε με το πείσμα τους
και το φανατισμό τους πέτυ-
χαν του σκοπού τους, ενώ η
57η απέτυχε για τον εξής σο-
βαρό λόγο.

Ο Σωματάρχης Τρικού-
πης μπροστά στην τραγική
κατάσταση, της πλήρους εγ-
κατάλειψης από τους υπεύθυ-
νους, αναγκάστηκε να ρίξει
στη μάχη τη μοναδική εφεδρι-
κή δύναμη που διέθετε, το η-
ρωικό Σύν)γμα του Θρυλι-
κού Πλαστήρα. Πράγματι ο
Μαύρος Καβαλάρης ανέλαβε
να υπερασπίσει τον υποτομέα
Καλεντζίκ, δεξιά από την 4η
Μεραρχία, που τον είχαν κατα-
λάβει οι Τούρκοι. Οι τσολιά-
δες όμως επιτέθηκαν και α-
νέγκασαν τους τούρκους να
υποχωρήσουν προς το Έρι-
κιμν και σε υψόμετρο 1310 μ.
του Χασάν - Μτελ.

Οι τούρκοι παθιασμένοι ρί-
χτηκαν με όλες τις δυνάμεις
της 57ης Μεραρχίας τους και
χτυπούσαν από παντού και με
όλα τα μέσα τους ηρωικούς
τσολιάδες, οι οποίοι με τον η-
ρωισμό τους και το πείσμα
τους κράτησαν τις θέσεις τους
οπότε ο Μέραρχος αναγκά-
στηκε να αυτοκτονήσει. Ο δε
Κεμάλ για τη γιγαντομαχία
του Έρικιμν, όταν αργότερα
την κέρδισε στην Τουρκική
Εθνοσυνέλευση είπε. «Εσημει-
ώθη εις ένα σημείο άκαμπτος
Ελληνική αντίσταση. Το ση-
μείο εκείνο ελέγετο Έρικιμν,
κορυφή 1310 του Χασάν -
Μτελ και είχε μεγάλη στρα-
τηγική σπουδαιότητα. Το
κτυπούσαμε από παντού και
από το Τανά - Τεπέ, αλλά δεν
δυναμώνα να το πετύχαμε.

Ο Ρεσάτ Μπης Διοικητής
της 57ης Μεραρχίας μου είχε
δώσει το λόγο του ότι θα το
καταλάβαιν αντή πάσης θυσί-
ας. Εντούτοις η Ελληνική αν-
τίσταση συνεχίζεται, μολο-
νόντι εβάλλετο με όλα τα μέσα
και ο Ρεσάτ ταπεινωμένος
και παρά την απουσία του
εχθρού δεν ηδυνήθη να κάμ-
ψει την αντίστασή μας χού-
φτας γενναίων, οπότε τινάζει
τα μυζά του στον αέρα».

Αυτός είναι ο θρυλικός
Πλαστήρας με τους ηρωί-
κούς τσολιάδες του, τους στυ-
ραετούς, όπως τους αποκα-
λούσε.

Σε όλη την υποχώρηση ο
Πλαστήρας πολεμούσε αστα-
μάτητα, τότε οπισθοφυλακή
και τότε πλαγιοφυλακή προ-
στατεύοντας όχι μόνο τη δι-
λημμένη Στρατιά μας, αλλά
και τους κυνηγημένους Μι-
κρασιάτες.

Στις 21 Αυγούστου ο Πλα-
στήρας έδωσε άλλη σκληρή
μάχη με δεκαπλάσιες δυνά-
μεις στο Ακ - Ντάγ, τις ο-
ποίες και διασκόρπισε. Και
στις 22 άλλη μάχη έξω από
τη Φιλάδελφεια.

Στις 23 Αυγούστου έδωσε
άλλη σκληρή και αιματηρή
μάχη μέσα στο Σαλχλί, όπου
αφού σκοτώθηκε το περίφη-
μο αλόγο του, ο Πλαστήρας
πεζός πλέον πολεμούσε με το
πιστόλι στο χέρι. Με τη νίκη
του όμως αυτή και παρόλα
που κινδύνευε πολύ, έσωσε τις
35.000 στρατιώτες που υπο-
χωρούσαν άταχτα και τις
30.000 πολίτες Μικρασιάτες.

Στις 31 Αυγούστου έδωσε
την τελευταία συντριπτική για
τους τούρκους μάχη στα βου-
ναλίκια Γκιουμπάζές, ανα-
τολικά του Τσεσμέ και νοτιο-
ανατολικά της Σμύρνης. Οι
τούρκοι παθιασμένοι και γε-
μάτοι από μίσος έτρεχαν α-
γελώντας με μεγάλες δυνάμεις
για να καταλάβουν τη Σμύρ-
νη και Τσεσμέ και έτσι να α-
ποκόψουν κάθε υποχώρηση
των Ελλήνων. Όμως τους πε-
ρίμενε η φωτιά από το κεραυ-
νοβόλο Πλαστήρα, ο οποίος
βλέποντας το σχέδιό τους κα-
τέλαβε τις κορυφογραμμές
αυτές και όπως ήταν αντίτο-
ποι, τους πετσόκοψε πραγ-
ματικά.

Στις 2 Σ)βρη έφτασε στον
Τσεσμέ και την επόμενη απο-
βιβάστηκε στη Χίο. Εκεί σε
συνεργασία με άλλους αξιω-
ματικούς ανέλαβε την ηγεσία
της επανάστασης και ανέτρε-
ψε μια απαράδεκτη κατάστα-
ση, η οποία οδήγησε την έν-
δοξη Ελληνική Πατρίδα στην
καταστροφή.

Αλλά παρά την ανεπίπονη
καταστροφή ο Αρχηγός Πλα-
στήρας, μέσα σε ελάχιστους
μήνες οργάνωσε ένα αξιόμαχο
Στράτο από 300.000 άντρες
στη Στρατιά Έβρου, έτοιμη
για να προελάσει στα τουρ-
κά εδάφη.

Ο Κεμάλ νικητής πλέον για
να υπογράψει τη Συνθήκη
στη Λωζάνη ζητούσε αποζη-
μίωση ολόκληρη τη Θράκη,
τα νησιά του Αιγαίου, τον εμ-
πορικό στόλο και διακεκομμέ-
νια χερσές δρχιμές, που ίσο-
δυναμούσε με πλήρη κατα-
στροφή της Ελληνικής Πα-
τρίδας.

Ο Πλαστήρας όμως αντί-
δρασε και πληροφορήσε τον
Κεμάλ δια του Βενιζέλου, ότι
ήταν έτοιμος να προελάσει
πότε ο αντίπαλος μπροστά
στην απειλή αυτή παρατήθη-
κε από όλες τις απαιτήσεις.
Και έτσι καθορίστηκαν τα Ε-
θνικά γεωπολιτικά όρια όπως
είναι σήμερα αναγνωρισμένα
Διεθνώς στις 17)7)1923.

Συγχρόνως αποκατέστησε
όλους τους πρόσφυγες της Μ.
Ασίας και με την υπ' αριθ.
102758)6)1923 προέβη
στην απαλλοτρίωση των τα-
φλικιών που τα κτήματα δό-
θηκαν στους αιτήμονες και
πρόσφυγες.

Επίσης στα 1924 κηρύχτη-
κε η πρώτη Δημοκρατία στη
χώρα μας. Ενώ η ίδια αυτή
Εθνοσυνέλευση προήγαγε τον
Πλαστήρα σε Αντιστράτηγο
και τον κήρυξε Άξιον της
Πατρίδος».

Η υγεία του Πλαστήρα και
άλλα γεγονότα εσωτερικά, τον
ανάγκασαν να ζήσει στο ε-
ξωτερικό επί αρκετά χρόνια.
Ακόμα και όταν η δοξασιμένη
πατρίδα μας πολεμούσε ενάν-
τια σε μεγάλες φασιστικές δυ-
νάμεις και αργότερα με την
κατοχή.

Τα δυσάρεστα όμως γεγο-
νόντα που επακολούθησαν στο
εσωτερικό μας, με τον αδελ-
φοκτόνο πόλεμο, ανακάλεσαν
τον Πλαστήρα ως Εθνοσωτή-
ρα, ο οποίος μόλις έφτασε

στη πατρίδα Πατρίδα, για
την οποία τόσο πολύ μόχθη-
σε και πάσχισε, ανέλαβε το
ρόλο του και με μια τίτνια
προσπάθεια καθάρωσε οι δύο
αντιμαχόμενες παρατάξεις να
συμφωνήσουν και να υπογρα-
φεί η περίφημη Συμφωνία
της Βάρκιζας στις 12 Φλεβά-
ρη του 1945. Και με τη Συμ-
φωνία αυτή οι αδερφοί Έλλη-
νες θα μπορούσαν να συμβιώ-
σουν και συνυπάρξουν ειρη-
νικά.

Δυστυχώς όμως η κακή μοί-
ρα οδήγησε τον Ελληνικό λαό,
πάλι στον εμφύλιο πόλεμο με
τα πολύ - πολύ δυσάρεστα α-
ποτέλεσματα από τα 1947 -
1949.

Ο Πλαστήρας στο διάστη-
μα αυτό πονούσε κατάκαρδα
και θλιβόταν, γι αυτό και κα-
θημερινά έκανε διάφορες δια-
μαρτυρίες για να σταματήσει
ο αδελοφονικός πόλεμος και
η καταστροφή της πατρίδας
μας.

Και όταν στα 1950 πολι-
τεύτηκε η πρώτη του σοβαρή
ενέργεια και απόφαση ήταν
να πραγματοποιήσει την Α λ-
α γ ή που ως ένα σημείο
την πέτυχε. Και την πέτυχε
εφαρμόζοντας 1) Το Σύνταγ-
μα του 1952 με το τελευταίο
άρθρο το 114 που αργότερα
έγινε το Σύμβολο προστάσι-
ας του Δημοκρατικού πολι-
τεύματος. 2) Με τον Αγροτι-
κό Νόμο 2148)1952 απαλλο-
τριώθηκαν τα υπόλοιπα τσι-
φλίκια, η Κοπαΐδα και πολ-
λά Μοναστηριακά και Εκκλη-
σιαστικά. Είναι ένα τεράστιο
κοινωνικό έργο που το άρχισε
στα 1923 και το ολοκλήρωσε
στα 1952. 3) Τα μέτρα ει-
ρήνευσης και επείσεως, που
εφαρμόσε, κατάργησε τη Μζ-
κρόνησο, χώρο εξορίας καθώς
και τις φυλακές Γιούρων που
αποτελούσαν το αίσχος και την
ντροπή. Τριάντα χιλιάδες ε-
ξόριστοι επέστρεψαν στα σπί-
τια τους. Κκι 2.300 θανατο-
ποινίτες αναθάρρυσαν, γιατί
η ποινή τους μετατράπηκε σε
ισόβια. Αλλά και άλλων πολ-
λών περιπτώσεων οι ποινές
μετριάστηκαν.

Αυτό είναι σε γενικές γραμ-
μές το έργο του Μεγάλου
Πλαστήρα. Είναι ένα πλού-
σιο έργο που προήλθε από το
εκλεκτό τέκνο του χωριού αυ-
τού, της Καρδίτσας, της Θεο-
πλίας και όλης της Ελλάδας.

«ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ»

Ιδιοκτήτης - Εκδότης
Σύλλογος Απανταχού
ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΩΝ

Αγ. Αναστασίας 5

Τηλέφωνο 2518283

Περίσσε

■

Υπεύθυνος ύλης

ΓΙΩΡΓΟΣ Σ. ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ

Δουλειάς 38

Βύρωνα

Τηλ. 7668752 - Τ.Τ. 16231

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΜΑΡΚΟΣ Ν. ΚΩΒΑΙΟΣ

Τηλ. 5225162

ΣΧΟΛΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ»

Η έκδοση της «Β. Φωνής»
έγινε ευρύτερα γνωστή και
σε άλλους Καρδίσιους. Κα-
τ' επανάληψη έχουν δημο-
σιευθεί ευμενής σχόλια σε διά-
φορες εφημερίδες π.χ. στην
μεγαλύτερη τοπική εφημερί-
δα της Καρδίτσας «Νέο Α-
γώνα» αλλά και στην «Αγρο-
φιώτικη Φωνή», εφημερίδα
της Ένωσης Αγροφυλάκων
χωριών.

★★

Σχόλια για την εφημερίδα
μας από την «ΑΓΡΑΦΙΩΤΙ-
ΚΗ ΦΩΝΗ»:

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩ-
ΝΗ. Εκδίδεται από τον εκ-
πολιτιστικό σύλλογο Μορφο-
βουνιωτών. Πλούσια σε ύλη
και ειδήσεις. Άρθρα αξιόλο-
γα. Τα δημοτικά μας τραγού-
δια του Απ. Κατοίκου. Ο Θε-
μεριστής του Στ. Κατοίκου. Η
μεγάλη εκδρομή του Συλλό-
γου στον Άη - Γιάννη το
Ρώσο. Από το Καραούλι του
Νταήρα του Β. Τσούλα. Το
μοναστήρι της Αγίας Τριά-
δας Θ. Νάνου. Το Βουνέσι
πριν 35 χρόνια και η σχο-
λική τάξη πριν είκοσι χρόνια.
Το μάγευτικό Μορφοβούνι

και τα Νέα από την Καρδί-
τσα του Π. Ραχωβίτσα. Γενι-
κά είναι μία καλή εφημερί-
δα που πρέπει όλοι οι Βουνε-
σιώτες να την διαβάζουν.

★★

Του «Νέου Αγώνα»:
ΚΤΚΛΟΦΟΡΗΣΕ πρόσ-
φατα σε καλαίσθητη έκδοση
και με ποικίλη ύλη η «Βουνε-
σιώτικη Φωνή» μια εφημερί-
δα που αποτελεί κάτι το ξε-
χωριστό στο χώρο του περιο-
δικού τύπου.

Η νέα αυτή εφημερίδα, δη-
μιούργημα του Συνδέσμου
των Απανταχού Μορφοβου-
νιωτών που εδρεύει στην Α-
θήνα έχει σαν πρωταρχικό
στόχο να δημιουργήσει μια
καινούργια σχέση μεταξύ των
Βουνεσιωτών, όπου και αν
βρίσκονται και να καθιερώ-
σει έναν τακτικό και εποικο-
δομητικό διάλογο μέσω των
στηλών της, για το καλό του
χωριού.

Παράλληλα φιλοδοξεί να
κινητοποιήσει τους Απαντα-
χού Μορφοβουνιώτες για ένα
κοινό σκοπό:

Να αξιοποιηθεί το Μορφο-
(Συνέχεια στη σελ. 3)

Γιαννάκης Κατοίκος

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Του σε ενέργεια.
Όπως ανακάλυψε με την
ξύλινη κουτάλα, για μια στιγ-
μή τράβηξε το χέρι του τρο-
μαγμένος, έκανε πως κάρ-
παζε την κουτάλα και όπως ή-
ταν πάνω από το καζάνι έ-
φτυσε μια στην κουτάλα και
μια στο καζάνι φτου... φτου...
κάηκε να πάρει η οργή. Ο
Δέσποτας βλέποντας τον να
φτύνει στο βούτυρο του έδα-
λε τις φωνές. Τι έκανες βρε
θλογημένε, μου το λούδιασες
πάρτο και χύστο και φύγε. Ο
Κατοίκος βλέποντας να πετυ-
χάινε το σχέδιό του λέει: Δέ-
σποτά μου προκειμένου να το
χύσω, να το πάρω να το φαν-
τα Κατοικόπουλα που 'ναι νη-
στικά; Πάρτο του λέει και να
μην σε ξαναδώ στα μάτια μου.

Και έτσι τα Κατοικόπου-
λα τρώγανε βούτυρο για αρ-
κετό διάστημα.

Είναι πολλά τα περιστατικά
αυτού του έδους με τον Γ. Κα-
τοίκω, αλλά ως ανεφεροίμε
σε ένα ακόμη. Όπως είπαμε
και παραπάνω ο Γ. Κατοίκος
έζησε στα χρόνια εκείνα που
η Ελλάδα ήταν υπό τον Τούρ-
κο ζυγό.

Μια μέρα κατέβηκε στην
πόλη για να ψωνίσει. Πήγε
στα ψάρια, πήγε στα λαχα-
νικά, γύρισε από μαγαζί σε
μαγαζί να πάρει. Εκεί που
περιπλανιόταν στους δρόμους
της πόλης ήρθε το κακό.
Τούρθε να πάει προς νερού
του. Τρέχει από δω, τρέχει
από εκεί, πουθενά τόπος να
κρυφτεί. Η πίεση όμως όλο
και ανέβαινε. Άρχισε να δυ-
σκολεύει και το περπάτημα.
Για μια στιγμή βρέθηκε μπρο-
στά σε μια μεγάλη πόρτα, κοι-
τάζει δεξιά, αριστερά, κοιτά-

ζει μέσα δεν είδε κανέναν. Δεν
χάνει καιρό τρυπώνει μέσα
πάει στη μέση της αθύουσας
και εκεί ξαλάφωσε. Μέχρι
να μαζεψει το παντελόνι του,
βλέπει έναν Τουρκαλά μπρο-
στά του, με το γιαταγάνι στο
χέρι. Βρε παλιό Γιακούρη του
λέει, τι έκανες; Πρόσβλεπες
τη Θρησκεία μας. Πάμε στον
πασά να σε πάρει το κεφάλι.
Πρέπει να πούμε ότι το κτίριο
ήταν το Τζαμί των Τούρκων.
Τον πήρε λοιπόν ο Τούρκος
σπρώχνοντας και κλωτσώντας
για τον πασά.

Στο μικρό όμως διάστημα
μέχρι να πάνε στον πασά είχε
πλέον ετοιμάσει ο Κατοίκος
την απάντησή που θα έδινε,
αφού γονάτισε μπροστά του,
πήρε ο πασάς το γιαταγάνι
από τον στρατιώτη και του
λέει: Βρε Γιακούρη πριν σε
κόψω το κεφάλι, θέλω να μά-
θω ποιος σε έβαλε να προσ-
βάσεις τον Αλλάχ και την
Θρησκεία μας;

Και ο Κατοίκος κλαφουρί-
ζοντας του λέει, πασά μου δεν
με έβαλε κανένας, είχα 8 μέ-
ρες να ενεργηθώ. Πήγα στις
εκκλησίες μας αλλά τίποτα
δεν έγινε. Είπα να πάω στο
Τζαμί σας να προσευχηθώ, αλ-
λά μόλις μπήκα μέσα ο Αλλάχ
έκανε το θαύμα του και δεν
πρόλαβα να βγω έξω. Ακού-
γοντας ο πασάς αυτά τα κο-
λακευτικά λόγια για τον Αλ-
λάχ, του λέει: αλήθεια, βρε,
έκανε τέτοιο θαύμα ο Αλλάχ;
Τότε σε χαρίζω τη ζωή, φύγε.
Και έτσι ο Κατοίκος απαλλά-
χτηκε από το γιαταγάνι του
πασά. Έκανε εκείνο που ίσως
το είχε προμελετήσει για να
υποβιάσει την νομιμοσύνη των
Τούρκων.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ

ΚΑΤΟΧΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Του ΗΛΙΑ Γ. ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Συνεχίζουμε σήμερα την εξιστόρηση αναμνήσεων για τα παθήματα του χωριού μας, των συγχωριανών μας και γενικότερα του πληθυσμού της χώρας μας από τα κατοχικά Ιταλικά στρατεύματα. Μετά τον Απρίλιο του 1941 όλη η Ελλάδα κατελήφθη από τους κατακτητές. Επειδή όμως το χωριό μας ήταν κάπως απόρροιο σαν απομακρυσμένο από την Καρδίτσα και από οδικές συγκοινωνίες, δεν υπήρχαν τότε οι σημερινοί αυτοκινητόδρομοι, οι επιδρομές ήταν κάπως αραιές και τα μεσοδιαστήματα ζούσαμε χωρίς την παρουσία των κατακτητών στο χωριό μας. Όμως απομονωμένοι από την Καρδίτσα δεν μπορούσαμε να ζήσουμε. Οι ανάγκες προμήθειών και άλλες, υποχρέωναν τους συγχωριανούς μας να κατεβαίνουν τόσο στην Καρδίτσα, όσο και στα χωριά του κάμπου, με χίλιες προφυλάξεις και φόβο σύλληψης από τους Ιταλούς και τους ντόπιους συνεργάτες τους. Σε μια τέτοια μετάδρασή του στον κάμπο για προμήθεια τροφίμων, βρήκε τραγικό θάνατο ο συγχωριανός μας Χριστόφορος Μπακαλάκας που για να του αρπάξουν ότι μπόρεσε να προμηθευτεί και μετέφερε με το ζώο του, τον σκότωσαν νύχτα άγνωστοι, κατακτητές ή ντόπιοι και ήταν το πρώτο κατοχικό θύμα μιας ολόκληρης σειράς συγχωριανών μας, που θα τους μνημονεύσουμε στη χρονική τους σειρά στη συνέχεια.

Ο χειμώνας του 1941 — 1942 ήταν φοβερός όχι μόνο από κακοκαιρία, αλλά κυρίως επειδή τα κατοχικά στρατεύματα άρπαζαν όλα τα γεννημένα - εισοδήματα, σιτάρια και άλλα τρόφιμα που ήταν συγκεντρωμένα στις κρατικές αποθήκες, Μύλους κ.λπ. και τα χρησιμοποιούσαν για τις δικές τους ανάγκες, απαλλάσσοντας τις δικές τους χώρες από το μετέλα και τη δαπάνη του ανεφοδιασμού τους, που δεν ήταν και εύκολη δουλειά στη βράση του φοβερού πολέμου. Έτσι από το φθινόπωρο του 1941 άρχισε να παρουσιάζεται έλλειψη τροφίμων πρώτα στις πόλεις και κατόπιν στα χωριά κυρίως τα μη παραγωγικά σε σιτάρια, καλαμπόκια και δημητριακά. Όσο περνούσε ο καιρός προς το χειμώνα, τόσο δυσκόλευαν τα πράγματα και η σίτιση των Ελλήνων γινόταν προβληματική. Οι άνθρωποι στις πόλεις που ζούσαν μεροδούλι - μεροφάι, άρχισαν να μη βρίσκουν το καθημερινό τους καρβέλι στο φούργο και στο μπακάλη έφταναν άπρακτα τα τρόφιμα αφού δεν έβρισκαν στις τιγγές τους αλλά για να τα ανανεώσουν μόλις εξαντλούνταν. Και αν ακόμα όμως έβρισκαν στην αρχή οι έμποροι τρόφιμα, δεν τα βάζαν στα μαγαζιά τους για πώληση τα κρύα και τα πολλαπλά επιλεκτικά

κά στους δικούς τους και γνωστούς. Έτσι άρχισε να φουντώνει η μαύρη αγορά και ο μαυραγορισμός. Οι άνθρωποι απεγνωσμένα ψάχναν να βρουν κάτι να αγοράσουν για τα παιδιά τους και τους ίδιους και όταν έβρισκαν το αγοράζαν όσο και να τους ζήτησαν, αν φυσικά είχαν το αντίτιμο.

Και παρουσιάστηκε σε μεγάλη έκταση το φαινόμενο να πωλούνται στην κυριολεξία για ένα κομμάτι ψωμί ολόκληρες περιουσίες. Δηλαδή με ταβιδάζονταν ακίνητα, όπως σπίτια, οικοπέδα, χωράφια, ζώα, έπιπλα, κοσμήματα και ότι άλλο πολύτιμο μπορούσε κανείς να έχει, για την απόκτηση ελάχιστων τροφίμων για να συντηρηθούν οι άνθρωποι έστω και λίγες ημέρες. Το χειρότερο όμως και ανεπαρκέστερο από αυτό ήταν για όσους ανθρώπους δεν διέθεταν περιουσιακά στοιχεία που να συγκοινωνούν τους μαυραγορίτες, ή εν πάσει περιπτώσει κάποτε τελείωναν τα διαθέσιμα, ή έστω και αν είχαν ακόμη κάτι να δώσουν δεν έβρισκαν ούτε στους μαυραγορίτες να αγοράσουν άλλα τρόφιμα.

Άρχισαν τότε οι θάνατοι από εξάντληση λόγω σιτίσας πρώτα στις μεγάλες πόλεις κυρίως στην Αθήνα και επεκτάθηκαν και στις άλλες πόλεις ακόμα και στα χωριά της υπαίθρου. Πολλοί άνθρωποι και μικρά παιδιά περιφέρονταν σιελετωμένοι σαν φαντάσματα και πέφταν ανίσθητοι στα σπίτια τους, ή και στους δρόμους αβοήθητοι και εγκαταλεημένοι. Τα κάρνα των δειμών κοιβαίνονταν αντί σκουπίδια ανθρώπων πτώματα. Ήταν οι άνθρωποι στις μεγάλες τουλάχιστο πόλεις της χώρας μας, όπως ακριβώς βλέπουμε σήμερα στην τηλεόραση τους δυστυχισμένους ανθρώπους της Αιθιοπίας και Μπιάφρα και ελάχιστα δυστυχώς συγκινούμαστε και ουδέν πράττουμε σαν συνάνθρωποι και προπαντός σαν πολιτισμένη κρήνη, που θα μπορούσαμε εύκολα σχετικά να βοηθήσουμε τους όποιους συνανθρώπους μας βρίσκονται σε τέτοιο χάλι.

Υπήρχαν όμως παράλληλα στους πολλούς δυστυχούντες και Έλληνες συνεργάτες των κατακτητών, που τίποτα δεν τους έλλειπε και γλεντούσαν μάλλον με τους κατακτητές επιδεικτικά, αδιαφορώντας για τη τύχη των συμπατριωτών τους. Ακόμη πρέπει να τονίσουμε ότι η ζημιά θα ήταν ανυπολόγιστη και η καταστροφή ανεπαρκέστερη, διότι θα χάνονταν εκατοντάδες χιλιάδες, ακόμα και εκατομμύρια Έλληνες, αν στην τότε εποχή δεν επικρατούσε η νοσταλγία και συνήθεια, ώστε κάθε νοικοκυριό να κάνει από το καλοκαίρι με κάθε θυσία

προμήθεια των βασικών τροφίμων της οικογένειας, για όλο το χρόνο μέχρι την επόμενη σοδεία. Εξασφάλιζαν δηλαδή όπως χαρακτηριστακά έλεγαν τότε, έγκαιρα το ψωμί της χρονιάς. Έτσι ο περισσότερος πληθυσμός βρέθηκε στην εξαιρετικά δύσκολη αυτή κατάσταση να έχει στα χέρια του ικανό απόθεμα τροφίμων για την συντήρηση της οικογένειας του και με την αργυρή φύλαξη και σωστά συγκεντρωμένη χρήση, όχι μόνο κατορθώσε να συντηρηθεί στη ζωή τον δύσκολο χρόνο, αλλά μπόρεσε να βοηθήσει στη συντήρηση και άλλους ανθρώπους, συγγενείς και γνωστούς, των πόλεων κυρίως, που έσπευσαν στα χωριά τους στις ρίζες τους για να επιζήσουν.

Μετά την απελευθέρωση, με σχετικό νόμο κυρώθηκαν όλες οι πωλήσεις και μεταβιβάσεις ακινήτων που είχαν γίνει τον κρίσιμο χρόνο λόγω ανάγκης και μπορούσαν οι πρώην ιδιοκτήτες να τα ξαναπαράρουν πίσω, αν φυσικά ζούσαν μετά την πείνα του '41 και είχαν κουράγιο να αντιμετωπίσουν και την αντήρηση των νέων κατόχων, που τους τόνιζαν ότι αυτοί είναι οι σωτήρες τους αφού χάρις σ' αυτούς έζησαν. Όσο για τα κινητά βέβαια δεν υπήρχε δυνατότητα να τα ξαναβρούν οι παλιοί τους ιδιοκτήτες και χάθηκαν δια παντός.

Έτσι μετά την καταστροφική πείνα του '41 κατά την οποία μεγάλος πληθυσμός υπέφερε και αποδεκατίστηκε, άλλοι βρέθηκαν με περιουσίες και σε καλύτερη οικονομική κατάσταση από πριν, σαν μαυραγορίτες και έμποροι της ανάγκης, της δυστυχίας και απόγνωσης των κινδυνευόντων συνανθρώπων τους και συμπατριωτών τους. Θα άξιζε ακόμα ίσως το κόπο να επιχειρηθεί εδώ μια συμβουλή προς τη σημερινή γενιά που ούτε καν μπορεί να υποψιαστεί και φανταστεί τις δυσκολίες της εποχής εκείνης, που ζούσαν σαν παιδιά τότε οι γονείς τους και οι παππούδες τους. Όστε την σημερινή επάρκεια σε υλικά και άλλα πολλά αγαθά, να μη την θεωρούν δεδομένη και δια πάντα εξασφαλισμένη διότι δεν είναι τίποτα, δεν μπορεί ποτέ να αποκλειστεί. Και καλό είναι να μη οδηγούνται σε υπερβολικές απαιτήσεις, μη κοιτάζοντας ούτε πίσω στις προηγούμενες δικές μας εποχές, ούτε την ζωή των σύγχρονων άλλων λαών που δυστυχούν σήμερα γύρω μας. Αν λάβαναν υπ' όψη τους όλα αυτά, θα έπρεπε να θεωρούν τον εαυτό τους προνομιούχο που ζουν στη σημερινή εποχή που όλα τους είναι ασύγκριτα ευκολότερα και θα έπρεπε να ζουν πιο χαρούμενοι και συντηρητικά ευ-

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

ναί έργο καθαρά δικό μας, έργο του χωριού, και σ' αυτό ανήκει δικαιωματικά.

Ποιο ρόλο όμως μπορεί να παίξει το Πνεύμα. Κέντρο στο χωριό και με ποιο τρόπο μπορεί να ανταποκριθεί σ' αυτό το ρόλο; Γιατί ένα έργο γενικά κρίνεται από τη σημασία που έχει για τη ζωή των ανθρώπων, από τις ανάγκες που εξυπηρετεί, και πολύ περισσότερο όταν πρόκειται για έργο που σχετίζεται με το πνευματικό και πολιτιστικό ανέλθεμα των ανθρώπων. Έτσι λοιπόν και το Πνεύμα. Κέντρο πρέπει να έχει κάποιους στόχους και να εκπληρώνει κάποιους σκοπούς. Διαφορετικά θα είναι απλά ένα κτίσμα χωρίς νόημα και σημασία. Κάποιες λοιπόν σκέψεις και προτάσεις σχετικά με τη λειτουργία του και την καλύτερη αξιοποίησή του δε νομίζω ότι είναι ανούσιες και περιττές. Και πρώτα - πρώτα πιστεύω ότι πρέπει να οργανωθεί και να λειτουργήσει η βιβλιοθήκη, αφού πλουτιστεί και με άλλα καλά και διάφορα βιβλία. Τα βιβλία βέβαια είναι να διαβάζονται και όχι να γεμίζουν και να στολίζουν τα ράφια. Να παρακινήθούν οι χωριανοί να διαβάσουν και κάνα βιβλίο, το χειμώνα τουλάχιστον που έχουν περισσότερες ευκαιρίες και να μην αποδρακύνονται και αποχωνώνονται μπροστά στο χαζοκούτι της τηλεόρασης για ώρες ολόκληρες. Να έχουν βέβαια τη δυνατότητα να δανείζονται υπεύθυνα και για ορισμένο διάστημα βιβλία. Οπωσδήποτε θα ωφεληθούν. Γιατί το διάβασμα ξανοίγει το μυαλό και τη σκέψη και κάνει τον άνθρωπο να ξεφύξει απ' τη μιζέρια, την αδιαφορία και την ανευθυνότητα. Έτσι καλύτερα είναι τις οικογενειακές τους σχέσεις, μπορούν να δώσουν μια καλύτερη γνώμη και συμβουλή στο παιδί τους και να συζητήσουν οι ίδιοι καλύτερα στο καφέ με τους χωριανούς και τους φίλους τους. Όχι όλο κεπάκι και κρασοκατάλυση... Ας βάζει καμιά απουσία κάποιου - κάποιου ο Καλατζής ή ο Κατσίκας και τα άλλα κρασοπλεαί... Τί άλλο μπορεί να γίνει.

τυχημένοι, για την εύνοια της τύχης τους. Σε καμιά περίπτωση δεν υπάρχουν δικαιολογίες ούτε για καταθλίψεις, ούτε για απαγορευτικές, ούτε για μελαγχολίες, ούτε για αποσιωπήσεις άλλες ανικανοποίητες ανάγκες που δήθεν αυτές οδηγούν μερικούς έστω από τους σημερινούς νέους μας, να καταφεύγουν σε ανηλεπίστευτες πράξεις βίας, κλοπών και ακόμα χειρότερα χρησιμοποίησης ναρκωτικών ουσιών, που τους καταστρέφουν ανεπανόρθωτα τους ίδιους και τις οικογένειές τους.

Να διοργανώνονται κατά διαστήματα κάποιες επιμορφωτικές ή ψυχαγωγικές εκδηλώσεις. Και μιλάμε περισσότερο για τη χειμερινή περίοδο, αφού το καλοκαίρι έτσι κι αλλιώς γίνονται κάποιες εκδηλώσεις. Θα μπορούσε για παράδειγμα να κληθεί και να μιλήσει για ένα θέμα γενικού ενδιαφέροντος ένας γιατρός, ή ένας γεωπόνος κ.λπ. Κάτι τέτοιο μπορεί νομίζω να γίνει και σε συνεννόηση με τη Νομαρχία που πολλές φορές διαθέτει τέτοιους ομιλητές. Μπορεί ακόμα να γίνει προβολή μιας καλής ταινίας με μορφωτικό ή ψυχαγωγικό περιεχόμενο. Βέβαια, αν τα οικονομικά της Κοινότητας ήταν αθιβά, θα μπορούσε να προμηθευτεί βίντεο και τηλεόραση και να κάνει τέτοιες προβολές. Μια άλλη ιδέα που πιστεύω ότι μπορεί να υλοποιηθεί είναι η ίδρυση Λαογραφικού Μουσείου του χωριού. Να συγκεντρωθούν σε κάποιο χώρο του Πνεύμα. Κέντρου παλιά - παραδοσιακά αντικείμενα του σπιτιού, σκεύη, γεωργικά εργαλεία, φορεσιές αν υπάρχουν, και άλλα τέτοια είδη, που αποτελούν ζωντανές αποδείξεις για τον τρόπο εργασίας και τον τρόπο ζωής των παλιότερων. Έτσι διατηρείται η παράδοση του χωριού, οι νεότεροι μαθαίνουν για τον τρόπο δουλειάς και τον τρόπο ζωής των παλιότερων. Έτσι διατηρείται η παράδοση του χωριού, οι νεότεροι μαθαίνουν για τον τρόπο δουλειάς και τον τρόπο ζωής των παλιότερων και των παππώνων αλλά και των παλιότερων προγόνων τους. Αυτό δημιουργεί και ένα πρόσθετο ενδιαφέρον για κάποιους επισκέπτες του χωριού μας. Τέλος μπορεί νομίζω να εξασφαλιστεί ένα πικν - πικν και ένα σάκι για τα παιδιά (αλλά και για τους μεγαλύτερους), ώστε να ξεφεύγουν λίγο από τη συνεχή ενασχόληση με κείνα τα αποβλακωτικά ηλεκτρονικά παιχνίδια.

Έτσι θα υπάρχει μια συνεχής παρουσία του Πνεύμα. Κέντρου στο χωριό και δε θα είναι μόνο ένας χώρος για μαζικά εικονομαζικά συναντήματα το καλοκαίρι. Τον πρώτο λόγο για τα παραπάνω τον έχει βέβαια η Κοινότητα. Αλλά πρέπει όλοι να βοηθήσουμε, σύλλογοι και άτομα χωριστά.

ΑΠ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

ΣΧΟΛΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

(Συνέχεια από 2 σελίδα)

βούνι και να μετατραπεί σε μια σύγχρονη κομωπολή με Αστυνομικό Τμήμα, Γυμνάσιο και Λύκειο (υπάρχει το κτίριο) και τα αναγκαία έργα υποδομής.

Ήδη το πρώτο φύλλο της «Βουνεσιώτικης Φωνής» που θα εκδίδεται κάθε μήνα, έγινε ανάρπαστο από τους Βουνεσιώτες και απέσπασε τα πιο ευμενή σχόλια.

Ελπίζουμε την ίδια απήχηση να έχει και το δεύτερο.

Η ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ

Το Α. Σ. του Συλλόγου μας στην προσπάθειά του να αντλήσει οικονομικούς πόρους για να αντιμετωπίσει τις όλο και αυξανόμενες υποχρεώσεις του, ιδιαίτερα στην αποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου του χωριού μας, κυκλοφόρησε 1000 λαχνούς των 500 δρχ. με δώρο ένα ΒΙΝΤΕΟ το οποίο κόστισε 115.000 (σε τιμή κόστους, η πραγματική του αξία είναι 160.000 δρχ.).

Η έκκληση αυτή του Α. Σ. είχε μεγάλη απήχηση στα μέλη του Συλλόγου μας, αλλά και σε φίλους μας μη Βουνεσιώτες και είχε σαν αποτέλεσμα να διατεθούν 743 λαχνοί και να εισπραχθούν 371.500 δρχ.

Η διάθεση των λαχνών έγινε από την Αθήνα - Βόλο - Καρδίτσα ως εξής: Αθήνα λαχνοί 590X500=295.000 δρχ. Βόλος λαχνοί 99X500=49.500 δρχ. Καρδίτσα λαχνοί 54X500=27.000 δρχ. Σύνολο Λαχνοί 743 — Δρχ. 371.500.

Αφού αφαιρέθηκε το ποσό των 115.000 δρχ. που κόστισε το ΒΙΝΤΕΟ, έμεινε στο ταμείο του Συλλόγου καθαρό ποσό δρχ. 256.500, το οποίο και μοιράστηκε σε Αθήνα - Βόλο - Καρδίτσα ανάλογα με τον αριθμό των λαχνών που διέθεσαν. Έτσι λοιπόν εισέπραξαν:

η Αθήνα 203.681 δρχ. ο Βόλος 34.177 δρχ. και η Καρδίτσα 18.642 δρχ. Σύνολο 256.500 δρχ.

Όπως γράφτηκε και στους λαχνούς που κυκλοφόρησαν, το ΒΙΝΤΕΟ θα κέρδιζε εκείνος ο αριθμός που θα συμφωνούσε με τα τρία τελευταία ψηφία του πρώτου λαχνού του Λαχίου Λαχείου που κληρωσε στις 17 Αυγούστου 1987.

Τυχρός αριθμός αναδείχθηκε το νούμερο 076 και έπεσε στον πρόεδρο του Συλλόγου της Αθήνας Γ. Βασιλούλη που είχε αγοράσει 12 λαχνούς απ' το Νο 076, έως το 087.

Μετά την επιτυχία του αυτή ο πρόεδρος προσέφερε στο Σύλλογο σαν δωρεά το ποσό των 15.000 δρχ.

Αξίζει να σημειωθεί, για την ενημέρωση των συγχωριανών μας, ότι οι λαχνοί που δεν διατέθηκαν και ήταν 257 (1000 - 743), καταγράφτηκαν σε κατάσταση εις διπλούν την παραμονή της κλήρωσης 16 Αυγούστου και η μία κατάσταση έμεινε στον πρόεδρο του χωριού και το αντίγραφο της στο Σύλλογο της Αθήνας, ούτως ώστε να μην δημιουργηθούν εντυπώσεις για το αδιάβλητο της κλήρωσης.

Το Α. Σ. του Συλλόγου εκφράζει τις ευχαριστίες του προς τους συγχωριανούς που βοήθησαν σ' αυτή την προσπάθεια οικονομικής ενίσχυσης και υποσχεται ότι η ωφέλεια που προέκυψε, θα διατεθεί κατά τον καλύτερο τρόπο, σύμφωνα με το καταστα-

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Εφμε-
ιδας από Βόλο:
Κούτας Κων)νος - Ανδρού-
22 Αγ. Ανάργυροι 500
Παλαπέλα Έλλη - Τηλεπ.
τρο Βόλου Ιωλκού 4 1.000
Γορδίου Βάτος - Μεσολόν-
19 Αγ. Ανάργυροι 700
Κυριαζής Αντώνιος - Αγί-
Νικολάου 56 1.000
Πίτσας Αποστόλος - Οί-
μου 23 Αγ. Ανάργυροι
Κυριαζής Ιωάννης - Μαν-
ένους 17 Αγ. Ανάργυροι
Καφετζής Γεώργιος - Βυ-
σα Ν. Μαγνησίας 500
Κοντοστεργίος Ευάγγελος-
μενικό σταθμό Αλσώνου
Καφετζής Αποστόλος - Με-
ργίου 21 Αγ. Ανάργυροι
Βαλαδωρός Ιωάννης Α-
τσίου - Ικονίου 2 Ν. Ιω-
600
Καφετζής Σωτήριος του
ήστου - Αρκαδίου 1 Ν.
400
Κυρίτση Ολυμπία - JO-
DIOMIS 21 - 71 - 27
REET ASTORIA N.V.
Α 11105 δρχ. 7.500
Βράκας Λάμπρος - Θ.
λέτη 6 Ν. Ιωνία 400
Βράκας Κων)τίνα - Θ.
κουρή 7 400
Βασιλούλης Ευάγγελος -
μα Νανάριου 7 Αγ. Α-
ργυροι 400
Κυριαζής Βασίλειος Φ.
Α. Αγχιάλο 1.000
Κυρίτσης Ηρακλής - Δέλ-
α Βελεστίνου 1.000
Σύνολο: 10.700
Κατάσταση ονομάτων με-
λών του Συλλόγου Μορφο-
βουνιωτών Καρδίτσας Συν-
δρομητών στην Εφημερίδα
μας:
ΡΑΧΩΒΙΤΣΑΣ Πανα-
ώτης - Γαμβέτα 1 Καρδίτσα
δρχ. 1.000
ΚΑΤΟΙΚΟΣ Ιωάννης -
ιλιάς 21 Καρδίτσα δρχ.
000
ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ Χρή-
τος - Καποδιστρίου 56 Καρ-
ίτσα δρχ. 1.000
ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ Βασίλει-
ς - Καραϊσκάκη 59 Καρδί-
τσα δρχ. 1.000
ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΣ Ευάγγε-
ος - Πίνδου 47 Καρδίτσα
δρχ. 1000
ΖΟΥΚΑΣ Παναγιώτης -
Αλαμάνη 6-8 Καρδίτσα δρχ.
500
ΚΩΣΤΑΡΕΛΟΣ Βασίλει-
ς - Μ. Αλεξάνδρου 12 Καρ-
ίτσα δρχ. 400
ΣΤΑΤΡΟΥ Νικόλαος -
Καραϊσκάκη 86 Καρδίτσα

Το Σχολείο άνοιξε

Άνοιξε το Δημ. Σχολείο του χωριού μας. Με χαρά και γεμάτοι όνειρα ξεκίνησαν και φέτος οι μικροί μαθητές τη Σχολική τους χρονιά. Οι μαθητές ανέρχονται σε 27 (εκοσι επτά).

Τα μαθήματα άρχισαν κανονικά. Οι δάσκαλοι του Δημ. Σχολείου είναι η Κα Παναγιώτα Κεραμάρη - Κουκουζέλη και ο Κος Νάνος Χ. Θωμάς.

Η εφημερίδα μας τους εύχεται μια δημιουργική και ευχάριστη χρονιά.

Ο δάσκαλος Θωμάς Χ. Νά-

νος όπως είναι γνωστό είναι συγχωριανός μας, διορίστηκε βέβαια για ένα χρόνο σαν αναπληρωτής. Αυτό βέβαια είναι ευχάριστο τόσο για τον ίδιο όσο και για το χωριό μας που πιστεύουμε θα συνεργαστεί μαζί του για μια δημιουργική δουλειά. Εμείς ευχόμαστε το Θωμά που είναι και άξιος συνεργάτης της εφημερίδας μας καλό κουράγιο και να δώσει, για την πρόοδο των παιδιών του χωριού μας τέτοια στοιχεία για σωστά και γερά θεμέλια. Πιστεύουμε ότι θα ανταποκριθεί...

Καλοκαίρι στο χωριό

Φέτος η Τουριστική κίνηση ήταν αυξημένη περισσότερα από κάθε άλλη χρονιά στο χωριό μας.

Από τις αρχές Ιουλίου είχε εμφανισθεί πολύς κόσμος, ίσως σ' αυτό να επηρέασε και ο καύσωνας, που επικράτησε σε όλη τη χώρα και ανάγκασε τους ξενιτεμένους συγχωριανούς μας να έρθουν πιο γρήγορα στα σπίτια τους στο χωριό προς αναζήτηση δροσιάς και ησυχίας, αλλά δεν ήταν μόνο οι χωριανοί που κατέφυγαν στο χωριό μας, ήταν δεκάδες φίλοι, ανώνυμοι παραθεριστές που ζητούσαν δωμάτια για να νοικιάσουν για ένα μήνα και δυο.

Το κλίμα του χωριού μας

είναι ένα από τα καλύτερα της περιοχής, η δροσιά το δρά-
δυ με το ελαφρύ βορριάκι, η θέα του απέραντου κάμπου που ξεδιπλώνεται μπροστά μας, η έλλειψη κουνουπιών, η τοποθεσία στην οποία είναι χτισμένο το χωριό, το πολύ πράσινο, το κάνουν ανεπανάληπτο. Δεν ήταν τυχαίο το ότι το Σανατόριο για τους φυματικούς που λειτουργούσε στην Μονή της Αγίας Τριάδας ήταν στον τόπο μας.

Οι φιλόξενοι και μερακλήδες κάτοικοι του, το κάνουν ένα από τα καλύτερα χωριά για τις καλοκαιρινές διακοπές.

Θ. Χ. ΝΑΝΟΣ

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ - ΕΡΓΑ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ της Κοινότητας Μορφοβουνίου

Ρωτήσαμε τον πρόεδρο της Κοινότητας να μας πληροφορήσει σχετικά με τα έργα που γίνονται στο χωριό μας. Ευχάριστος ο πρόεδρος μας τα ανέφερε:

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ 900.000 δρχ. από το Υπουργείο Εσωτερικών για την καταπολέμηση της ανεργίας.

Προγραμματισμός των χρημάτων:

1. Τσιμεντόστρωση του δρόμου από το σπίτι του Αριστείδη Καφετζή μέχρι την Βρύση στη γελαδριά.

2. Από Δημόσιες επενδύσεις 700.000 δρχ. για τσιμεντόστρωση από το σπίτι του Δημ. Βλάχου στο κέντρο του χωριού (στα μαγαζιά).

3. 750.000 δρχ. για αποχέτευση από το σπίτι του Γεωργίου Κατσακίωρη μέχρι του Δημητρίου Σακελλαρίου.

4. 900.000 δρχ. από έσοδα Κοινότητας για τσιμεντόστρωση από το σπίτι του Φωτίου Σκουφή μέχρι Γεωργίου Κορλού.

5. 650.000 δρχ. για την αποχέτευση των χωματουργικών

Σύντομα Τοπικά Νέα

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση και χαρά δέχτηκαν οι νέοι του χωριού την αποπεράτωση των χωματουργικών εργασιών του γηπέδου.

Ένα χρόνιο αίτημα των νέων για χώρο άθλησης αρχίζει να γίνεται πραγματικότητα χάρη στη σωστή απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου να χορηγήσει πίστωση 650.000 δρχ. για την αποπεράτωση των χωματουργικών εργασιών.

Έτσι δημιουργούνται σοβαρές προϋποθέσεις για την άνοδο της τοπικής ποδοσφαι-

ρικής ομάδας Α. Ο. ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ στο Τοπικό Ερασιτεχνικό πρωτάθλημα. Επισής δίνονται οι δυνατότητες για την ανάπτυξη του μαζικού αθλητισμού αφού στο μέλλον δημιουργηθούν και άλλοι χώροι άθλησης.

— Άρχισε η διάνοιξη του περιφερειακού δρόμου του τμήματος Μητρόπολη - Μορφοβούνι και τα συνεργεία της διάνοιξης εργάζονται στην τοποθεσία που βρίσκεται πίσω από το «Στεφάνι». Η διάνοιξη άρχισε από το χωριό προς την Μητρόπολη.

ΘΩΜΑΣ Ν. ΝΑΝΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Βέροια 13/7/1987
Αγαπητοί μου Συντάκτες της εφημερίδας «ΒΟΤΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ».

Σας ευχαριστώ που με θυμηθήκατε και μου στείλατε τα πρώτα φύλλα της εφημερίδας (1ον, 2ον και 3ον) και σας συγχάρω για το μεγάλο κουράγιο που είχατε να βγάλετε μια τέτοια εφημερίδα που τόσο μεγάλη ανάγκη είχαν οι χωριανοί μας και ιδιαίτερα εμείς οι ξενιτεμένοι, για να μπορούμε να επικοινωνούμε και να μαθαίνουμε τα νέα του χωριού μας. Επίσης συγχάρω όλους εκείνους που σας συμπαράσταθηκαν με την ανάλωση ο καθένας συνδρομή του.

Κι εγώ με τη σειρά μου σήμερας σας στέλνω ταχυδρομικώς πέντε (5.000) χιλιάδες δραχμές για μια μικρή ενί-

σχυση των μεγάλων προσπαθειών σας. Δεν παραλείπω να πω, αφού διάβασα με λεπτομέρεια όλη την ύλη, βλέπω με μεγάλη συγκίνηση χαράς ότι καλύπτει όλα σχεδόν τα του χωριού μας και συγχάρω όλους που συμμετέχουν στην σύνταξιν της εφημερίδας και ιδιαίτερος τον υπεύθυνο αυτής.

Παράκλησής μου είναι όπως τώρα έτσι για πάντα η εφημερίδα αυτή πρέπει να είναι έξω από κομματικούς χωματισμούς για να μπορέσει να γίνει ο συνδετικός κρίκος συμπιλώσης, ομόνοιας και αγάπης των χωριανών μας που τόσα πολλά βιώματα τους άφησαν τα δύσκολα και διχαστικά χρόνια της πατρίδας μας.

Με αγάπη
ΘΩΜΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

«ΛΟΕΛΛΑ»

Η κόρη του Μπαμπά Μπέρτα Της Μαρίας Γκρίτε, Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 1982, σελ. 1 - 213 (Για τα παιδιά 10 - 15 ετών)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Η Λοέλλα ήταν ένα κορίτσι που ζούσε ολομόναχο μαζί με τα δύο αδερφία της, το Ρούντολφ και τον Κόνραντ, σ' ένα ξεφωτο ενός δάσους.

Η μητέρα της ταξίδευε σε ξένες χώρες ενώ ο πατέρας της ήταν ναυτικός και δεν μπορούσε να γυρίσει κοντά της.

Η ζωή της Λοέλλα ήταν γεμάτη δυσκολίες, αλλά πιο δύσκολη έγινε όταν έλαβε ένα γράμμα από τη μητέρα της, που της έλεγε ότι θα πήγαινε στην Αμερική. Ακόμη, παρακάλεσε μία φίλη της, την Άγκντα Λούντβιχ να φροντίσει τα δύο της αδέρφια, ενώ η Λοέλλα να τη στείλει στο ίδρυμα.

Οι ημέρες πέρασαν πολύ

Χριστούγεννα. Πέρασε πάρα πολύ όμορφα για πρώτη φορά στην ζωή της. Μα όλα έγιναν αναμνήσεις και φτάσαμε στην τελευταία ημέρα της σχολικής χρονιάς. Η Λοέλλα βγήκε με πολύ καλούς βαθμούς. Μία έκπληξη την περίμενε όμως εκείνη την ημέρα. Η θεία της την πήγε στο σπίτι που είχε στο ξεφωτο του δάσους.

Ανοίγοντας την πόρτα είδε έναν άνδρα καθισμένο στην καρέκλα. Μετά από ώρα συζητήσεως η Λοέλλα έπεσε στην αγκαλιά αυτού του άνδρα φωνάζοντας «πατέρα». - Μα εσύ είσαι η κρη μου» φώναζε και ξαναφώναζε ο πατέρας της, χωρίς να την αφήνει από την αγκαλιά του.

Το βιβλίο αυτό μου άρεσε πάρα πολύ και συνηστώ στα παιδιά της ηλικίας μου να το διαβάσουν.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΡ.

ΠΑΛΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΑΧΕΙΟΦΘΕΡΟΣ ΜΑΣ